

om denne Sag, og jeg skal derfor blot gjentakke, at Omstændighederne ere de, at det nuværende Dampskib, som Hans Majestæt Kongen benytter, om det endog saa har været særdeles godt oprindelig, er nu et meget gammelt Skib, og det har et svagt Maskineri, ligesom der ogsaa er adskillige andre Ulemper forbundet med det som med de fleste gamle Skibe, men som de nye ere fri for. Skibet vil vel endnu i nogen Tid være istand til at benyttes i de nærmeste Farvande, men det kan dog heller ikke gaa an at vente med Anskaffelsen af et nyt Skib, indtil det er bestemt farligt at seile med det nuværende. Jeg maa dog allerede nu anse det for betænkeligt at sende dette paa en noget længere Rejse. Det er ogsaa indrømmet af den ærede Ordfører, at der i dette Tilfælde kun var Tale om en Udfattelse, men naar Sagen forholder sig saaledes, synes jeg, at det Argument, at der stilles saa store Krav til vort Forsvarsvæsens Udvikling, ikke har saa Meget at sige, om disse Krav blive stillede ikke alene i Nar, men i en ikke saa kort Række af Nar, og saalænge kan man aabenbart ikke vente med Anskaffelsen af et nyt Dampskib. Det bliver derfor af overmaade ringe finantsiel Betydning, om man anskaffer Skibet et Par Nar før eller et Par Nar senere, og jeg skal derfor varmt anbefale Thinget allerede i Nar at stemme for denne Bevilling.

Med Hensyn til Spørgsmaalet om Pantser-skibet har jeg jo tidligere havt Anledning til at begrunde min bestemte Overbevisning om Nødvendigheden af den Slags Skibe for vor Flaade, og jeg skal derfor ikke igjen komme ind paa at udvikle de Grunde, der have ført mig til atter at optage dette Lovforslag, saa meget mere som det her omhandlede Spørgsmaal næsten kan siges at være udebatteret her i Salen. Derimod vil jeg anse det for nødvendigt lidt udførligere at inddrage de Bemærkninger, som ere fremsatte af Finantsudvalgets Flertal i Betænkningen. Tildels er det forøvrigt stiet fra de to foregaaende Taleres Side, og jeg skal, forsaavidt dette er Tilfældet, fatte mig kort. De Bemærkninger, som ere fremsatte, og paa hvilket Flertallet støtter sig for at negte Bevillingen til Pantser-skibet paa Finantsloven gaa i tre Retninger. Dels reises der nogen Tvivl om vor Evne til at konstruere og bygge et saadant Skib herhjemme, dels udtales der Tvivl om, hvorvidt et saadant Skib i og for sig er hensigtsmæssigt for os, og endelig sættes dets Bygning i Forbindelse med den almindelige Forhandling om Forsvarsvæsenet i sin Helhed og en Reform af Stattevesenet. Om den første Række af Betragtninger, der angaar vor formentlige Mangel paa Evne til at konstruere Tegninger af saadanne Skibe og at bygge dem her paa Orlogsværftet, er der tildels blevet talt af den sidste ærede Taler. Der er sagt i Betænkningen: „Dybgaaendet af saadanne Skibe er beregnet til 18 eller 18½, men med tidligere Erfaringer for Die kan det blive en Del større“.

Jeg tror nu tværtimod, at det maa siges, at der er al mulig Garanti for, at den beregnede Dybgaaende, som ikke er mellem 18 og 18½ Fod, men netop 18 Fod, vil blive overholdt. Vel er der, som det ogsaa blev indrømmet før, ved det første Pantser-skibs Bygning, som udførtes her, indkommet nogen Usigtighed i Beregningen saaledes, at Skibet blev noget tungere, end man havde antaget. Det blev bemærket, at saadanne Feiltagelser havde været ganske almindelige alle andre Steder; jeg kunde anføre en hel Række af saadanne Exempler; men imidlertid, jeg kan indrømme, at det dengang, da der, kort efter disse Feilregninger havde viist sig, var Tale om at bygge det nye Skib, navnlig „Din“, kunde til en vis Grad have været berettiget at nære nogen Mistilid til, om vi dog ogsaa kunde være sikke paa, at det ikke gik ligesaadan med dette Skib. Men her har Forholdet været et ganske andet, da man efter de Erfaringer, man havde indvundet, dels var istand til at udføre Beregningen med større Nøjagtighed, dels havde lært, at man burde holde sig til den sikke Side med Hensyn til Beregningen af Skibets Vægt, og endelig jagttog man den Forsigtighedsregel at veie alt det Materiale, som gik til Bygningen. Derved var man stadig istand til at kontrollere med en betydelig Grad af Nøjagtighed Forskjellen i Vægt af den byggede Del af Skibet og den Vægt, det skulde have efter Beregningen. Da man saae, at man, som man ogsaa ventede, kom til det Resultat, at Skibet blev lidt lettere, satte man det i Vandet og udfatte Bestillingen af Rasematpantseret, indtil man nøjagtig havde forsikret sig om Vægten. Man saae derved, hvor meget Pantser man kunde sætte paa Rasematet, for at Skibet kunde faae det beregnede Dybgaaende; det fandtes, at man kunde forøge Lyttelsen af Rasematpantseret fra 6 til 8 Tommer, hvorved Skibet vandt betydelig som Krigsskib, og nu, da det er færdigt, stemmer det overordentlig med de Dybgaaende, det skulde have. Efter denne Erfaring, og da man naturligvis vil anvende ganske samme Forholdsregel ved det nye Skib, tror jeg, at man har, som jeg før sagde, al ønskelig Garanti for, at Dybgaaendet kan holdes bestemt paa 18 Fod. Det er dernæst ogsaa udtalt, at efter tidligere indvundne Erfaringer har Flertallet en stærk Tvivl, om det er tilraadeligt at lade vort Bæst bygge den Slags Skibe. Her kjender jeg slet ingen Erfaringer, der skulde føre dertil, slet ingen. Det kan ikke være disse forskellige Ting, der er talt saa Meget om, og som ogsaa den sidste ærede Taler kom ind paa, der maasse kunde have været anderledes ude paa Bæstet, saafom nogle Misligheder ved en Besigtelseskommission eller andet Egnende; men det kan heller ikke være de Erfaringer, jeg nylig omtalte; thi de vilde jo i hvert Fald kun vise, at man maasse ikke var ganske istand til at konstruere Tegningerne til Skibet, men derimod aldeles ikke paa,